

De Laatste Oproep.

GENTSCHIE WERKLIEDEN.

Binnen eenige uren begint de slag!

Nooit heeft te Gent een gewichtiger strijd plaats gehad dan onze VOLKS-STEMMING, waaruit het Algemeen Stemrecht triomfantelijk moet oprijzen of de nijdigste aller nederlagen zal ondergaan.

Het is niet alleen de eer onzer vlag, maar deze van geheel den werkenden stand die ditmaal op het spel staat.

Slechts een argument is door onze tegenstrevers met recht gebezigd, namelijk dit, dat de werklieden het Algemeen Stemrecht niet vroegen.

Oogenshijnlijk was dit waar, daar de werklieden, al waren zij het Algemeen Stemrecht niet vijandig, toch niet genoegzaam ijverden om hunne rechten te bekomen.

Onze betoogingen te Brussel, onze meetings in alle steden en zelfs op den buiten, hebben deze leugen geknakt.

Morgen moet ze vernietigd worden, voor eeuwig begraven.

Gentsche Werklieden!

Wanneer gij morgen bij duizenden opstaat om het Algemeen Stemrecht te eischen, geestdriftig naar uwe burealen trekt, den verwachten triomf door zangen begroet en met het vuur der koorts al de kieswerkingen volgt, dan is het gedaan, voor eeuwig gedaan, met den laster dat gij het stemrecht niet eischt en dat gij het niet waard zijt.

De eisch om 't stemrecht alleen, is een bewijs dat gij het waard zijt en er een goed gebruik zult van maken.

Onze VOLKSSTEMMING is des te schooner, werklieden, omdat zij gebeurt buiten allen officieelen invloed, zonder omkoop.

Talrijke cijskiesers trekken op, voor een diner en een flesch wijn, voor een bankbiljet of eene andere gunst.

Gij zult gaan stemmen in volle vrijheid, zonder van iemand iets te ontvangen, zonder anderen te kunnen dwingen.

Werkbroeders, wat kaakslag voor onze tegenstrevers, voor hen die ons jaren hebben belasterd, onze eerlijkheid door de modder hebben gesleurd.

Op! werklieden, op!

Morgen breekt een der schoonste dagen aan die in het menschelijk leven voorkomen.

Ten strijd, ten strijd!

Gij weet het wel er is geen enkele werkman die niet klaagt, geene enkele die tevreden is met al de bestaande wetten, geen enkele die niets reeds veranderingen heeft verlangd.

Maar gelooft ons, noch met zuchten, noch met klagen, noch met vloeken is er iets te bekomen.

Georganiseerd, verenigd, als eene massa moet gij opstaan!

Wat zou het Frankrijk baten, indien elke inwoner zich bepaalde met in zijn huis te kermen: die vervloekte Duitschers, die barbaren hier, die slechteriken daar?

Zou dat de Duitschers verpletteren?

In 't geheel niet, Frankrijk organiseert zich, zijn leger is ingedeeld in regimenten, deze in bataillons, en dan nog in compagnies, secties, escouades.

Dit alles volgt eene vlag, gehoorzaamt aan een ordewoord.

Aldus moeten de werklieden ook allen de banier van 't Algemeen Stemrecht volgen om de volksvijanden te bevechten.

Gelooft het, twijfelt niet wanneer gij morgen in gesloten gelederen ter stembus rukt, toont dat gij uwe plichten begrijpt, ehwel dan, werklieden, wij zweren het u, breekt een nieuw tijdperk voor ons aan.

Lukt de volksstemming, is hare uitslag schitterend voor 't Algemeen Stemrecht en verpletterend voor onze tegenstrevers, dan staan er ons andere middelen dienste om af te dwingen en te nemen wat ons toekomt.

Daarom doen wij een dringend beroep in naam onzer arme klasse, in naam van 't volksrecht, in naam onzer arme moeders, onzer ongelukkige kinderkens die zulke zwarte toekomst te gemoet gaan, indien de vaders den moed missen voor hen te strijden.

Stemt mannen, stemt toch, kiest, opdat het Algemeen Stemrecht triomfeere, opdat de Staat, met zijne millioenen door ons betaald, met zijn leger, zijne magistratuur, zijne politie, eindelijk in handen kome van het volk, om door de wetgeving, zijn loon, zijn leven, zijne toekomst te doen verzekeren.

Op, werklieden! en dat morgen namiddag een donderenden kreet door de stad dreune: **leve 't Algemeen Stemrecht!**

Dat morgen duizenden werkers, vereenigd in ééne gedachte, de handen ineen geslagen, ons aller eed herhalen van St-Gillis: **wij zullen niet rusten alvorens het volk zijne rechten zal bezitten!**

Strijdpennings!

Strijdpennings!

Mannen, nu eerst begint de hardnekkigste periode van den strijd.

Overtuiging en moed is veel, maar geld moet er ook zijn.

De papen koopen veel stemmen aan 100, 150 frank ieder, zij bewerken hunnen triomf met geld en smulpertijen.

100 franks kunnen wij niet geven voor een zielken te winnen, wij zijn te arm daarvoor.

Maar toch elk een een kluitje per week, elk een pintje uit den den mond gespaard.

Tien centiemmen dat is 5 brochuurkens, wel 20 strooibriefjes, waarin wij evenveel maal onze tegenstrevers kloppen, en waardoor wij een nieuw lid kunnen winnen.

Eh wel mannen, morgen moeten er zooveel kluiten opgehaald worden als er kiezers zijn voor 't Algemeen Stemrecht.

Al wie wat over heeft voor zijn beginsel, voor het volksrecht zal dit doen.

Maakt goede, schoone zetten, krachtig gestemd, een kluit strijdpennings en een geestdriftig lied en laat den vijand maar lasteren.

SPINNEKOPPEN

Er zijn nog altijd een hoop menschen die niet weten wat verschil er eigenlijk tusschen de twee groote burgerpartijen is.

Terwijl de eenen denken dat ze verwoede vijanden zijn, meenen anderen dat het twee handen op een buikken zijn.

Om goed hunne stelling tegenover elkander duidelijk te maken zullen we een voorbeeld nemen.

Daar hebt ge de « spinnekoppen ».

Er zijn er op het veld, en men vindt ze ook in de stad.

De eersten spannen hun net tusschen hagen en boomen, de tweeden aan de zoldering en hoeken van de vensters der huizen.

De eenen zuigen « landvliegen » uit, de anderen « stadsvliegen ».

Maar beiden zuigen, zuigen zoolang er een beetje bloed in is.

Of die « spinnekoppen » verdeeld zijn in twee partijen, en of zij er verschillende politieke stelsels op nahouden over de meest praktische wijze van « zuigen » weten wij niet.

Overigens is de gelijkenis in het oog vallend.

De eene partij — de zoogenaamde « conservatieven » of « behouders » bestaat meest uit grondeigenaren.

Het zijn de afstammeligen van menschen die in lang vervloger tijden zich met geweld en list meester gemaakt hebben van den grond die alles moet voeden.

Hunne *Vliegen*, zijn de boeren die zij uitzuigen tot in de mergpijp.

De anderen, de zoogenaamde « doctrinaren » zijn de beurs- en bankmannen, de schacheraars, der hooge finantie, de fabrikanten, groothandelaars, enz.

Hunne *Vliegen*, zijn de nijverheids-werklieden, waarmede zij op de zelfde manier omspringen als hunne kleine, maar vieze natuurgenoeten.

De strijd die zij onderling voeren en die zij de « politiek » noemen, heeft een tweevoudig karakter: persoonlijk en gemeenschappelijk.

Het eerste is van zuiver stoffelijken aard, en uit zich op de volgende wijze:

De grondeigenaren vragen onophoudend bescherming voor de landbouwvoortbrengselen.

Vreemd graan en vleesch dragen zij een onverzoonlijken haat toe.

Omdat, naar hun zeggen de landbouwers niet genoeg geld van hun vee en graan kunnen maken.

Maar in waarheid, omdat, hoe duurder het vleesch en vruchten zijn; hoe meer zij den boer kunnen doen betalen, — dat is: uitzuigen.

Want het is een gekend feit, dat de meeste buitenlieden — de armen — geen vee fokken, en zoo veel profijt hebben bij goedkoopere voedingsmiddelen als de inwoners der steden.

De nijverheids- en finantiemannen integendeel willen alles vrij en ongehinderd in het land laten komen, — behalve de artikelen die in hunne fabrieken vervaardigd worden; — omdat, hoe goedkooper de nijverheids-werklieden kunnen leven, hoe min zij hun moeten betalen.

Dat heeten zij den strijd tusschen den buiten en de stad.

Dan hebben we nog den strijd om het gemeenschappelijk belang, en daarin zien gemeenlijk de toeschouwers het minste klaar; doordien daarbij de groote woorden, als: verlichting, beschaving, vooruitgang, godsdienst onzer vaders enz. gebruikt worden. De eenen zijn vast overtuigd, dat het beste middel om boeren en stedelingen — van de lagere klassen — onder den duim te houden, de godsdienst is.

De anderen integendeel beweren dat die roede versleten is en niet langer dienst kan doen.

Wat hebt ge dan in de plaats — vragen hun tegenstrevers. —

Wel, het onderwijs — antwoorden zij. —

Maar domkoppen, dat is juist verkeerd; daardoor gaat ge hun zoo slim maken als wij, en gaan ze zich niet meer laten uitzuigen, — zeggen de anderen weer. —

En zoo gaat het voort.

Dat is de grond van hun ruzie.

Zooals men ziet, hebben wij hoege-

naamd niet de minste reden daar belang in te stellen of er ons in het minste aan gelegen te laten.

Neen, hunne twisten gaan ons niet aan. Doch wij « Vliegen », moeten, en hebben onze eigene partij die tegenover die der « Spinnekoppen » van alle soort staat. 't Is waar dat we afzonderlijk zwakker zijn. Maar in de plaats zijn we met veel meer. Tegen een « Spinnekop » telt men honderd « Vliegen. »

Wat zouden wij vreezen?

Slechts iets, zij zijn nu sedert eenigen tijd aan het vertellen gegaan dat ze de « Vliegen » uit gansch hun hart beminnen, en dat het toch zooveel beter zou zijn als we elkander verstonden en goed overeenkwamen.

Dat onze belangen eigenlijk dezelfde zijn, en *patati* en *patata*.

Opgepast, laat u niet vangen. Als ge zulke taal hoort, vraagt: brave Spin, kunt ge het netten weven en het **zuigen** laten?

Dat kan de Spin niet, hoe goed hare inborst ook zou mogen wezen, want dit ware hare dood.

Dus, de kwestie is en blijft altijd: **ZIJ of WIJ.**

OF ZE SCHRIKKEN!

Langs alle kanten vernemen wij dat de dompers al het mogelijke doen om de Volksstemming tegen te werken.

Zij trekken onze affichen af of overplakken ze; maken de werklieden bevreesd voor de nummers op de kaarten; zeggen dat wij de werklieden zullen vervolgen (?) die tegen het Algemeen Stemrecht kiezen; gaan de kaarten afhaken waar zij het durven; richten oproepen in voor Zondag morgen; deelen reiskaarten uit voor den stoomboot; gaan met broodkaarten de stemkaarten afhaken; gaan bij de werklieden om ze verkeerd te doen stemmen, enz., enz.

Is dat schandelijk of niet!

SOCIALISTEN!

Tegen dit helsch werk moet van onze zijde nijdig gewerkt worden.

De papen schrikken, 't is dat zij zich machteloos gevoelen.

Het wapen der machtelozen is het **verraad**.

Waken wij!

'T AKKOORD

DER

Volksvijanden.

Nu is 't spel compleet!

Fondsblad met geheel zijnen sleep, *Volk en Bien public*, *Flandre libérale*, *Vaderland*, van Gent, *Laatste Nieuws* en *Gazette* van Brussel, geheel de papen- en doctrinaire bende beweren dat onze Volksstemming aanleiding kan geven tot bedrog en niet geheim is.

Wat het geheim aangaat, dat is gelogen, daarvoor hebben wij al de noodige waarborgen geleverd. (Zie ons artikel: *De Eerlijkheid onzer Volksstemming* op de eerste bladzijde.)

Wat het bedrog in 't getal stemmen betreft, wij antwoorden aan geheel die vuile lasterklied:

Gij zijt allen uitgenoodigd om de Volksstemming te hel-